

568

immanem in victoria impotētiā, superbiamq; semel, iterumque per-
 senferat, tum in primis ipsum Longobardorum nomen horrebat. qui
 gentilitatis errore infecti, & natura præter alios inculti, atque asperi, &
 militari præterea consuetudine efferati trucem ipso etiam habitu spe-
 ciem præ se ferebant, caput à ceruice ad occipitium vsque radentes, ca-
 pillosq; à fronte vsque ad os demittentes, eosq; ab vtraque parte in fron-
 tis discrimine diuidentes. Hunc autem terrorem dira auxerunt etiam
 cælestia oculis obiecta prodigia, nimirum hastæ, atque acies igneæ af-
 fiduè à Septentrionis partibus apparentes. quæ, vt D. prodit Gregorius,
 ingentem instare mortalium stragem, & fœdam sanguinis effusionem
 ab ea parte haud obscurè denunciabant. Proximo anno, cum iam Sa-
 xonum viginti millia cum vxoribus & liberis euocata in Pannonia con-
 uenissent, Alboinus, paratis rebus omnibus ad profectiōē necessarijs,
 Hunnos socios in concionem aduocat, &, consilio suo patefacto, Pan-
 noniam eis se, in qua Longobardi per quadraginta duos annos fuissent,
 relinquere ait, ea lege, vt si quo casu sibi redeundum in eam sit, domos
 sibi, ac prædia sua restituant. atque his dictis cunctos inde cum familijs,
 ac suppellectile sua auspiciatum iter ingredi iubet, Kalendis ipsis Aprilis,
 postridie Paschatis. Progressus inde pacato agmine vsque ad primos Ita-
 liæ fines montem quendam excelsū ascendit, bisontibus, bobus agresti-
 bus eximie magnitudinis, quos educit, insignem. is deinde ab illo Mons
 regius dictus est. atque ex eo, quantum prospicere oculis potuit, subie-
 ctam Italiam contemplatus, protinus expeditionis suæ consilium expe-
 diuit. quippe singulari camporum, quos ab initio diximus, amœnitate,
 ac fertilitate illectus Italiae dexteram sibi petendam constituit. atque ita
 motis castris, Venetiam proximam regionē, armato nemine occurren-
 te, ingreditur. Ad tristem huius irruptionis nuncium prima latè trepi-
 dante, ac fugam capeffente Venetia, Paulinus archiepiscopus metu exa-
 nimatus, vt sibi, ecclesiæq; suæ consuleret, Aquileiam reliquit, atque, om-
 ni ecclesiæ thesauro arrepto, in insulam Gradi, vt ab hostium aditu libe-
 ram, se recepit. Reliquorum etiam multi alias item insulas petiuerunt,
 Venetiæ in æstuario sitas, sicuti prioribus annis, Hunnis duce Attila
 irrumpentibus, fieri cœptum erat. Alboinus primo aduentu Aquile-
 iam recepit, inde, reliquis circumiectis oppidis ad deditionem addu-
 ctis, demum Forum Iulium ipsius prouinciæ caput, accessit, op-
 pidum olim à Iulio Cæsare constitutum, cum citeriorem Galliam
 proconsule administrans ibi iuris dicundi causa forum haberet. eoq;
 haud magno item certamine capto, haud longius eo anno sibi
 progrediendum existimauit. Dum autem ibi per hiemem fuit, cum

partam